

תת"ע 7835/08/19 - מדינת ישראל נגד בנעים יהודה דין

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7835-08-19 מדינת ישראל נ' בנעים יהודה דין
תיק חיצוני: 10154225535

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	בנעים יהודה דין

החלטה

לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם ביום 24.9.20.

הנאשם טוען בבקשתו כי מעולם לא קיבל זימון לדיון, למעט הקנס אשר קיבל לידי. עוד טוען המבקש כי "נסיבות העבירה אינן נכונות ולא מגלות אמת ולכן סיכויי לבטל ו/או לתקן את העבירה טובים מאד". כן טוען הנאשם כי אם לא תבוטל ההרשעה ייפסל רישיונו לפי שיטת הניקוד והוא יאלץ לבצע מבחן עיוני ובכך תיפגע פרנסתו.

בהודעה משלימה מצוין הנאשם כי שון בנעים החתום על אישור המסירה הינו אחיו וכי הם ביחסים לא טובים וזו אינה הפעם הראשונה שאחיו מסתיר ממנו דברי דואר או דברים אחרים.

המשיבה מתנגדת לבקשה ומציינת כי ההזמנה לדיון נמסרה כדיון.

דין הבקשה להידחות.

ראשית אציין כי לא הבקשה ולא ההודעה המשלימה נתמכות בתצהיר. טענות בדבר אי קבלת ההזמנה לדיון או הסתרת דברי הדואר הינן טענות עובדתיות אשר יש לתמוך אותן באמצעות תצהיר (ר' לדוגמא רע"פ 1771/19 ליאור עבודי [11.7.19]) ו/או ראיות אחרות ולא די בהעלאתן בעלמא.

בנוסף, כפי העולה מהבקשה, הנאשם מצוין כי קיבל לידי את הקנס. בירור באתר נט המשפט מעלה כי ההודעה על הקנס הודבקה על דלת ביתו של הנאשם ביום 22.10.19. משכך, חובה היה על הנאשם להסביר מתי בדיוק ידע על הקנס ומדוע לא הוגשה בקשתו תוך 30 ימים מיום שידע על הקנס, שהרי על פי הוראות החוק, ניתן להגיש בקשה

לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982), זאת לא עשה הנאשם ולפיכך אין לו להלין אלא על עצמו.

גם לגופו של עניין אין מקום להשבת הגלגל לאחור. טענות בעלמא לפיהן קיימות לנאשם טענות הגנה טובות וכדומה, אינן מצדיקות בקשות כגון דא. כידוע:

"לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה".
רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18).

בנוסף, טענתו של הנאשם כי הוא צפוי להיפסל למשך 3 חודשים בשל שיטת הניקוד, כמו גם לעבור מבחן עיוני, לא מסייעת לבקשתו. אפנה, בעניין זה, לדבריו הנכוחים של כב' הש' בולוס בעפ"ת 5570-10-18 בועז פרי נ' מדינת ישראל (20.1.19):

"גם טענתו החלופית אין בה כדי להועיל. בהנחה שאמינות המצלמה אכן מוטלת בספק, ובעניין זה איני קובע מסמרות - הרי המערער בפנייתו לביהמ"ש קמא וגם בערעור המונח בפניי אינו חפץ בתיקון עיוות הדין הנתען. מטרת מהלכיו היא לחמוק מהפסילה המנהלית ואמצעי התיקון האחרים שנקבעו בענייננו ע"י רשות הרישוי בשל צבירת נקודות. שעה שזו התכלית האמיתית העומדת מאחורי בקשתו, ברור הוא שאלמלא אותה פסילה מנהלית המרחפת מעל רישיון נהיגתו, הליך זה לא היה נולד (רע"פ 2754/12 פול ביסמוט נ' מדינת ישראל, פס' ו (19.4.12))."

מכל הטעמים האמורים לעיל, אני דוחה את הבקשה.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ל' שבט תש"פ, 25 פברואר 2020, בהעדר
הצדדים.